

Safir Uçurtma

Yavuz DEMİRKIRAN

Safir Uçurtma

Yavuz DEMİRKİRAN

Mia, tepelerin yeşil dalgalar gibi yuvarlandığı küçük bir kasabanın kenarında yaşıyordu. Sekiz yaşındaydı, yaşına göre küçüktü, sıcak kahverengi bir teni ve ön dişleri eksik bir gülümsemesi vardı. Ne zaman bir soru sorsa koyu kahverengi gözleri parıldardı. Bugün aklında büyük bir soru vardı: Herkesinkinden daha yükseğe uçan bir uçurtma yapabilir miydi?

Mia mutfak masasına gök mavisi bir kâğıt serdi. Kesti, katladı ve bantladı; omuzlarına düşen siyah saçları parlak mavi bir kurdeleyle bağlıydı. Küçük kardeşi Leo etrafında zıplayıp duruyordu. "Uçacak mı? Uçacak mı?" diye sordu. Mia gülümsedi. "Hafif ve sağlam yaparsak uçar," dedi ve her çubuğu dikkatle ölçtü.

Sonunda safir uçurtma hazırıldı. Güneş ışığında parıldıyordu, uzun bir mavi kurdele kuyruğu vardı. Mia gök mavisi tulumunu ve kırmızı spor ayakkabılarını giydi, küçük kamerasını bez çantasına koydu. "Hadi Rüzgârlı Tepe'de deneyelim," dedi. Leo sevinçle bağırdı, kırmızı yağmurluğunu ve tilki sırt çantasını çekti.

Rüzgârlı Tepe'de rüzgâr Mia'nın saçlarını çekiştirdi. İpi sıkıca tuttu ve safir uçurtma gökyüzüne sıçradı. Yükseldikçe yükseldi, ta ki minik mavi bir nokta olana kadar. Yeşil pazen gömleğiyle uzun boylu babası gözlerini gölgeledi. "Bu, bütün yıl gördüğümüz en güçlü rüzgâr," dedi. Mia'nın kalbi heyecanla hızla çarpıyordu.

Aniden bir rüzgâr esintisi uçurtmayı yakaladı ve tepelerin çok ötesine çekti. Mia soluğunu tuttu. "Çok uzağa gidiyor!" Kamerasını hatırladı. Yeni yerler görmek umuduyla onu uçurtmanın kuyruğuna bağlamıştı. Şimdi kamera da uçup gidiyordu. Hardal rengi hırkasıyla annesi elini Mia'nın omzuna koydu. "Endişelenme. Rüzgâr onu geri getirecek."

Beklediler ve izlediler. Leo sabırsızlandı. "Nerede o? Atıştırma istiyorum," dedi. Mia bisküvilerini paylaştı ve gökyüzünü taramaya devam etti. "Sabırlı ol, Leo. Uçurtma hazır olduğunda geri gelecek." Babası ipi kontrol ederek sağlam olduğundan emin oldu. Annesi defterine yazdı: "Rüzgâr kuzeyden, çok güçlü. Uçurtma doğudaki tepelerin ardında gözden kayboldu."

Uzun bir süre sonra minik mavi bir nokta belirdi. Uçurtma süzülerek indi ve yumuşakça çimenlere kondu. Mia kalbi güm güm atarak ona koştu. Kamera hâlâ bağlıydı! Dikkatlice çözdü ve bir hazine gibi tuttu. "Ne gördüğüne bakalım," dedi ve ailesi etrafına toplandı.

Eve aceleyle döndüler ve Mia kamerayı bilgisayara bağıladı. İlk fotoğraf kasabayı yukarıdan gösteriyordu; minik evler ve kıvrımlı yollar. Sonraki, gümüş bir kurdele gibi bir nehri gösteriyordu. Ardından, iki tepenin arasına gizlenmiş, tuhaf ve güzel ağa larla dolu, daha önce hi  görmedikleri bir vadinin fotoğrafı geldi.

Leo ekranı işaret etti. "Bak! Şu kaya ayıya benziyor!" Mia güldü. "Evet, benziyor!" Fotoğraflar, parıldayan bir deresi, rengârenk çiçekleri ve içinden kıvrılan bir patikası olan gizli bir vadiyi gösteriyordu. Annesi görüntüleri inceledi. "Bu vadi haritamızda yok," dedi. "Ne heyecan verici!" Mia'nın merakı gazoz gibi köpürüyordu.

Mia hemen oraya kořmak istedi ama babası bařını salladı. "Keřfetmek plan gerektirir," dedi. "Güvende olmalıyız." Haritayı açtı ve Mia parmağıyla rotayı çizdi. Annesi su, atıřtırmalık ve bir ilk yardım çantası hazırladı. Leo tilki sırt çantasını ekledi. "Bisküvileri ben taşıyacağım," diye duyurdu. Mia sorularının listesini yaptı: Orada ne yetişir? Hangi hayvanlar yařar?

Ertesi sabah aile yola koyuldu. Babası geniş kenarlı şapkasını takmış, önden gidiyordu. Mia safir uçurtmayı ve kamerasını taşıyordu. Annesi defterini hazırlamıştı. Leo yeşil çizmeleriyle yeri tepiniyor, saçma sapan bir şarkı söylüyordu. Haritayı, sonra fotoğrafları izlediler ve bir tepenin zirvesine ulaştılar. Altlarında gizli vadi uzanıyordu, yeşil ve altın rengi.

Mia'nın soluęu kesildi. Vadi fotoęraflardan bile daha güzeldi. Bir dere parıldııyor, çiçekler esintide başlarını sallıyordu. "Unutma," dedi annesi yumuşak bir sesle, "rahatsız etmeden gözlemliyoruz." Yavaşça yürüdüler, fotoęraf çektiler ve notlar aldılar. Leo bir kelebek gördü ve fısıldadı: "Merhaba, kelebek!" Mia sorular sordu ve cevapları yazdı.

Ayıya benzeyen kayayı ve duvarlarında kristaller olan bir mağarayı buldular. "Bu harika," dedi Mia. "Ama başkalarına da söylemeliyiz ki onlar da keyfini çıkarabilsin." Babası başını salladı. "Fotoğraflarımızı ve notlarımızı kasabayla paylaşabiliriz. Belki herkesin güvenle ziyaret edebilmesi için bir patika yaparlar." Mia gülümsedi, dikkatli keşifleriyle gurur duyuyordu.

Eve döndüklerinde Mia gezi için bir anı defteri yaptı. Fotoğrafları yapıştırdı ve altlarına yazılar yazdı. Leo ayı kayasını çizdi. Annesi notlarını ekledi. Babası oturma odası için vadinin bir fotoğrafını çerçeveletti. "Safir uçurtma bize bir armağan verdi," dedi Mia. "Bize hiç bilmediğimiz bir yeri gösterdi."

O akşam Mia pencerenin yanında oturdu, mavi kurdele hâlâ saçındaydı. Gizli vadiyi ve hâlâ cevaplanmayı bekleyen bütün soruları düşündü. "Daha çok keşfetmek istiyorum," dedi. Babası gülümsedi. "Meraklı ve dikkatli olduğun sürece bulabileceklerinin sonu yok." Mia başını salladı, şimdiden bir sonraki macerasını planlıyordu.

Safir uçurtma köşeye yaslanmıştı, kuyruğu uyuyan bir kedi gibi kıvrılmıştı. Mia ona hafifçe vurdu. "Teşekkür ederim," diye fısıldadı. Soru sormanın ve güvenle keşfetmenin harika buluşlara yol açabileceğini biliyordu ve bir sonraki rüzgârlı günü sabırsızlıkla bekliyordu.